

Fülöp evangéliuma

A héber hébert szül, és az ilyen embert megtértnek nevezzük. Azonban egy megtért nem szül újabb megtértet. [...] miként ők [...] és szülnék másokat amilyenek önmaguk, miközben mások egyszerűen csak léteznek.

A rabszolga csak a szabadságát keresi, és nem reméli, hogy mesterétől vagyont szerezhet. A fiú azonban nemcsak egyszerűen fiú, egyben ígényt tart az atyai örökségre is. Azok, akik a halál örökösei, maguk is halottak, és halált örökölnek. Azok, akik az élet örökösei, maguk is élnek, és egyaránt örökölnek életet és halált. A halál semmit sem örököl. Hiszen hogyan örökölhetnénk mi, akik halottak vagyunk, bármit is? Ha azonban valaki, aki halott, élő dolgot örököl, nem fog meghalni, akkor aki halott még tovább fog élni.

Egy nem-zsidó nem hal meg, mivel soha sem azért élt, hogy meghaljon. Aki az igazságban hisz életet talál, és a halál veszélye leselkedik rá, mivel él. Mivel Krisztus eljött, megteremtették a világot, a városokat feldíszítették, a halottakat kihordták. Amikor zsidók voltunk, árvák voltunk és csak anyánk volt, amikor azonban keresztényekké váltunk, lett atyánk és anyánk egyaránt.

Akik télen vetnek, nyáron aratnak. A tél a világ, a nyár a másik Eón (öröklét birodalma). Vessünk a világban, hogy nyáron arathassunk. Ezért jól tesszük, hogy nem imádkozunk télen. A nyár követi a telet. Ha valaki azonban ősszel arat, akkor nem feltétlenül arat, csak tépdes, mivel ilyen ember számára nincsen aratás. Ez nem csak [...] de fog [...] megszületik, ám szombaton is [...] sívár.

Krisztus eljött, hogy megváltson egyeseket, megmentsen másokat és felszabadítson továbbiakat. Megváltotta azokat, akik idegenek voltak és a sajátjai közé vonta őket. Félretette saját részét mindazoknak, akiknek zálogot adott terveivel összhangban. Nemcsak akkor, amikor megjelent, hogy önkéntesen letegye az életét, hiszen már azon a bizonyos napon önkéntesen letette életét, amikor a világ létrejött. Ezután eljött először azért, hogy felvegye, mivel odaadta mintegy zálogot. Rablók kezébe került az és fogságban tartották, azonban megmentette. Felszabadította a jó embereket a világban, miként a gonoszokat is.

Világosság és Sötétség, élet és halál, jobb és bal, egymást testvérei. Ők elválaszthatatlanok. Emiatt a jó sem jó, a gonosz sem gonosz, az élet sem élet, a halál sem halál. Emiatt az ok miatt mindegyikük feloszlik majd legősibb valójukban. Azok azonban, melyek felülemelkedtek a világon, feloszolhatatlanok, örökké valók.

Az evilági dolgoknak adott nevek megtévesztőek, mivel elterelik gondolatainkat mi az ami helyes és mi az ami nem. Ezért ha alaki azt a szót hallja „Isten”, nem érzékeli mi a helyes, ám azt érzékeli, ami nem helyes. Ugyanez érvényes „az Atyával”, „a fiúval”, és „a Szent Szellemmel”, és az „élettel”, és a „fényvel” és a „feltámadással” és „az Egyházzal” (Eklézsia) és az összes többi dologgal – az emberek nem érzékelik mi a helyes, hanem azt érzékelik, ami nem helyes, egészen addig, amíg meg nem értik, mi a helyes. A nevek, melyek a világban hallhatók [...] megtévesztőek. Ha az Eónban (örök valóságban) lennének, sohasem lennének használatban mint nevek, a világban. Sem az evilági dolgokkal kapcsolatban. Az Eónban véget érnek.

Egy egyszerű nevet nem ejtenek ki a világban, a nevet, melyet az Atya adott a Fiúnak; ez az a név, mely minden dolog felett áll: az Atya neve. Mivel a Fiú soha nem lehet az Atya mindaddig, amíg az Atya a saját nevét viseli. Azok, akik ezt nevet viselik tudják ezt, de nem beszélnek róla. Akiknek azonban nincs, nem is tudnak róla.

Az igazság azonban nevet hozott létre a világban miértünk, mivel nem lehetséges megtanulni (az igazságot) ezek nélkül a nevek nélkül. Az igazság egyetlen egyszerű dolog; sok dolog van, és a mi

kedvünkért, hogy megtanuljuk ezt az egyetlen dolgot, szeretetben, annyi dolog révén. Az előljárók (arkónok) be akarják csapni az embert, mivel látták, hogy atyafiságban áll azokkal, akik valóban jók. Elvették a nevüket azoknak, akik jók és azoknak adták, akik nem jók, ezért a nevek által legyőzhetik őt és vakká tehetik azok felé, akik nem jók. És ezek után, micsoda szívességet tesznek értük! Eltávolították őket azok közül, akik nem jók és elhelyezték őket a jók között. Ezeket a dolgokat tudták, mivel meg akarták ragadni a szabad embert és örök időken át rabszolgájukká tenni.

Ezek a hatalmasságok, melyek [...] embert, nem kívánják őt megmenteni, azért mert ők [...]. Ha az embert megmentenék, nem lenne semmiféle áldozat [...] és állatokat nem ajánlanának fel a hatalmasságoknak. Valójában az állatok voltak azok, akiknek ők áldoztak. Igazából nekik ajánlották fel hogy életben maradjanak, ám amikor felajánlották nekik, ők meghaltak. Mint az ember, felajánlasként megkapta az Isten halálát, és ő így él.

Mielőtt Krisztus eljött, nem volt kenyér a világban, miként a Paradicsomban, a helyen, ahol Ádám élt, sok-sok fa táplálta az állatokat, de nem volt gabona az ember számára. Az ember úgy érezte magát, mint az állatok, amikor azonban Krisztus eljött, a tökéletes ember, kenyeret hozott magával a menyből, azért, hogy az ember emberi táplálékot fogyasszon. Az előljárók úgy gondolták, mindez a saját hatalmukból történt így és ők azt tették amit tettek, a Szent Szellem azonban titokban mindent tökéletessé tett általuk, kívánsága szerint. Az igazság, mely a kezdetektől létezik, mindenhova eljut. És sokan látják elvetni, ám kevesen vannak, akik látják miként érik be.

Néhányan azt mondják, „Mária a Szent Szellemtől fogant”. Tévedésben vannak. Nem tudják, mit mondanak. Hogyan foganhatna egy nő egy nőtől? Mária az a szűz, akin semmiféle hatalom nem ejtett foltot. Ő a héberek hatalmas kiközösítettje, akik apostolok és apostoli emberek. Ez az a szűz, melyen semmiféle hatalom nem ejtett foltot [...] a hatalmasságok foltot ejtenek önmagukon. És az Úr nem mondhatta volna: „Az Atyám aki a mennyben van” (Mt. 16:17), ha lett volna egy másik apja, azért csak egyszerűen annyit mondott volna, „az én atyám”.

Az Úr azt mondta a tanítványainak: „[...] minden házból. Hozzátok az Atya házába. De ne nyúljatok (semmihez) az Atya házában és ne is vigyetek el.

A „Jézus” rejtett név, a „Krisztus” kinyilvánított név. Ezért a „Jézus” nem szokatlan egyetlen nyelven sem, pláne, mivel mindig is ezzel a névvel illették, „Jézus”. Miközben a „Krisztus”, a szíriaiban „Messiás”, a görögben „Krisztus”. Természetesen minden nyelvnek megvan a saját kifejezése rá. „A Nazarénus” az, aki kinyilvánítja mi az ami rejtett. Krisztusnak minden önmagában van, legyen akár férfi, vagy angyal, vagy misztérium és az Atya.

Azok, akik azt mondják, az Úr először meghalt és (aztán) feltámadt, tévednek, mivel először feltámadt és (aztán) halt meg. Ha valaki először nem támad fel, akkor nem hal meg. Ahogy az Isten él, ő [...]

Senki sem képes egy hatalmas, értékes tárgyat elrejtteni valamilyen nagy dologban, ám sok esetben ramosgatja számolatlanul az ezeket egy fillérnyi értékű valamibe. Hasonlóan a lélek. Nemes dolog és mégis egy hitvány testbe kerül.

Néhányan attól félnek, nehogy meztelenül támadjanak fel. Ezért azt szeretnék, ha húsban támadnának fel, és nem tudják, hogy éppen azok, akik húst viselnek, meztelenek. Ők azok, akik [...] levetkőzni magukat, akik nem meztelenek. „Hús és vér nem öröklí Isten királyságát.” (1. Kor. 15:50). Mi az amit nem örökítünk át? Az rajtunk marad. És mi az, amit mi is átörökítünk? Az Jézusé és az ő vééréé. Ezért mondta: „Aki nem eszi a húsmat és nem issza a véretem, nem lesz élete annak.” (Jn. 6:53). Mit jelent ez? Az ő húsa a világ és az ő vére a Szent Szellem. Aki megkapja ezeket, annak lesz étele és lesz itala és ruházata. Másokkal együtt tévedésnek tartom, hogy ez nem fog feltámadni. Ez esetben mindannyian tévednek. Azt mondom, hogy a hús nem fog feltámadni. Akkor mondd meg nekem, mi fog feltámadni, hogy megbecsülhessünk téged. Azt mondom, hogy a Szellem a húsban van, és ez jelenti a húsban a fényt. (Ám) ez is anyag, mely a húsban van, akármit is mondasz, semmit olyasmit nem mondhatsz, ami a húson kívül van. Kézenfekvő, hogy ebben a

húsban támad fel, mivel mindig is benne létezett. E világban, azok, akik ruhát öltenek magukra jobbak mint a ruházat. A Mennyek Királyságában, a ruházat jobb, mint azok, akik magukra veszik.

Víz és tűz által az egész hely meg lett tisztítva – a látható a látható, a rejtett a rejtett által. Néhány dolgot elrejtettek a láthatóak között. Víz van a vízben, a krizmában tűz.

Jézus valamennyit titokban vette el, mivel nem jelent meg a maga valójában, hanem abban az állapotában, melyben képesek voltak látni őt. Mindannyiuknak megjelent. Hatalmasságként jelent meg a hatalmasnak. Kicsinyként jelent meg a kicsinynek. Angyalként jelent meg az angyaloknak, és emberként az embereknek. Emiatt az ő világa rejtett maradt mindenki számára. Néhányan valóban látták őt, úgy gondolván, önmagukba tekintenek, ám amikor megjelent tanítványainak dicsőségben a hegyen, nem kicsiny volt. hatalmassá vált, ám tanítványait is hatalmassá tette, hogy láthassák őt a maga hatalmasságában.

Azon a napon a hálaadásakor ezt mondta: „Ti, akik csatlakoztatok a tökéletes fényhez a Szent Szellemmel, egyesítsetek velünk az angyalokat is, lévén képek.” Ne vessétek meg a bárányt, mivel nélküle lehetetlen meglátni a királyt. Senki sem képes eljutni a királyhoz menni, ha meztelen.

A mennyei férfinek sokkal több fia van, mint a földi férfinek. Ha Ádám fiai sokan vannak, habár meghalnak, mennyivel többen lennének a tökéletes férfi fiai, ők, akik nem hálnak meg, habár nemzették őket. Az apa fiút nemz, és a fiúnak nincs hatalma, hogy fiút nemzzen. Azok, akiket nemzettek tehát nem rendelkeznek azzal a hatalommal, hogy maguk is nemzzenek, a fiú azonban fivéreket kap maga mellé, nem fiakat. Mindazok, akik a világban nemzettek, természetes úton nemzödtek, és a többiek arról a helyről táplálkoztak, ahonnan megszülettek. Ígéretet kapott a mennyei hely, hogy a férfi táplálékot kap [...] őt a szájából. És ha a világ eltávolodott volna attól a helytől, a szájából lenne táplálva és tökéletessé válna. Csók által fogant a tökéletes és szült. Ezért csókoljuk meg egymást. Az egymásban lévő kegyelem által fogamzunk.

Hárman voltak, akik mindig az Úrral jártak: Mária, az anyja; az anyja nővére és Magdaléna, akit a hitvesének hívtak. A nővére (az Úré), az anyja és a hitvese neve ugyancsak Mária volt.

„Az Atya” és a „Fiú” közös nevek; „a Szent Szellem” kettős név. Mivel mindenhol vannak, fent vannak, lent vannak, rejtetten vannak, kinyilatkoztatva vannak. A Szent Szellemet kinyilatkoztatták: lent van. A rejtettben van: fent van.

A szenteket gonosz hatalmak szolgálják, mivel a Szent Szellem elvakítja őket gondolatokkal, ezért azt hiszik, hogy egy (közös) embert szolgálnak, akárhogy is, mégis a szentekért cselekszenek. Emiatt, az egyik tanítvány megkérte az Urat egy napon valamilyen világi dologért. Ő azt mondta neki: „Kérd meg anyádat és fog neked olyan dolgokból adni, ami a másé.”

Az apostolok azt mondták tanítványaiknak: „Ajánljuk fel mindenünket, hogy sóhoz jussunk.” Szófiát (a Bölcsességet) „sónak” hívták. E nélkül semmilyen felajánlás nem elfogadható. Szófia azonban ritka, gyermek nélküli. Ezért úgy hívják, hogy „a só nyoma”. Akármikor csak kívánságuk támad [...] a saját útjukon, a Szent Szellem [...], és az ő gyermekei sokan vannak.

Ahogy az atya tulajdonai a fiúé is, és maga a fiú is, ameddig kicsi, nem bízzák rá azt, ami az övé. Amikor azonban férfivé válik, az atya minden javát átadja neki. Azok, akik megtévednek, akiket a Szellem nemzett, rendszeresen ugyancsak megtévednek, a Szellem miatt. Így egy és egyazon lélegzet által a tűz felragyog és kialszik.

Echamoth egy dolog és Echmoth egy másik. Echamot egyszerűen a Bölcsesség, de Echmot a halál Bölcsessége, melyet aki megismer az meghal, ezért „kis Bölcsességnek” nevezik.

Vannak háziállatok, mint a bika és a szamár és mások is ebből a fajtából. A többiek vadak és távol élnek, a sivatagban. Az ember felszántja a mezőt a háziállatok segítségével, és így el van látva táplálékkal, ő

és az állatok, akár szelídek, akár vadak. Hasonlítsuk össze a tökéletes emberrel. A hatalmasságok által, melyek alázattal figyelik amint szánt, készülvén arra, hogy minden egyes dolog létre jöjjön. Mindez azért, mert a teljes tér létezik, akár jó vagy gonosz, akár jobb vagy bal. A Szent Szellem mindenkinek gondját viseli, és valamennyi hatalmasságot irányít, a „szelídeket” és a „vadakat” is, és mindazokat is, akik kivételesek. Igazából [...] bezárja őket, azért hogy [...] szeretné, ha nem lennének képesek megszökni.

Ő, aki teremtett, gyönyörű, ám ti, <nem> találjátok az ő fiait nemes teremtményeknek. Ha őt nem teremtették volna meg, hanem nemzették volna, úgy találjátok, hogy az ő magja nemes. Azonban őt megteremtették (és) ő nemz. Milyen nemesség ez? Először, megszületett a házasságtörés, aztán a gyilkosság. És ő házasságtörésben fogant, mivel ő volt a Kígyó gyermeke. Ezért gyilkossá vált, pont úgy, mint az apja, és megölte a testvérét. Valójában minden egyes szexuális együttlét, mely köztük történik, ellentétben ahogy mások között zajlik, házasságtörés.

Az Isten kelmefestő. És mivel jó kelmefestő, akit „igaznak” hívnak, elkeveri ezeket a dolgokat mint kelmefestékeket, így azok közé kerülnek, amit az Isten már megfestett. Mivel színárnyalatai halhatatlanok, ők is halhatatlanok lesznek, hiszen az ő színei között keverednek el. azután az Isten cseppent, miként a cseppek hullnak a vízbe.

Nem lehetséges senki számára, hogy bármilyen, valójában létező dolgot is meglásson mindaddig, amíg meg nem kedveli azt. Nem ez az ember útja a világban: nézi a Napot, anélkül, hogy nap lenne; és nézi a mennyet és a Földet és valamennyi dolgot; de ő ezek egyike sem. Ugyanez érvényes az igazság megtartására is. Ám láttatok valamit azon a helyen és azokká a dolgokká váltatok. Láttatok a Szellemet, ezért szellemmé váltatok. Láttatok Krisztust, ezért Krisztussá váltatok. Láttatok az Atyát, ezért Atyává fogtok válni. Tehát ezen a helyen mindent láttok de nem látjátok magatokat, ám azon a helyen látjátok magatokat – és amit láttok, azzá váltok.

Fogadjátok be a hitet, adjatok szeretetet. Senki sem fogadhat be semmit hit nélkül. Senki sem képes adni szeretet nélkül. Így azért, hogy képesek legyünk az elfogadásra, hiszünk, és azért, hogy szeressünk, adunk, mivel ha valaki szeretet nélkül ad, semmi előnye nem származik abból, amit adott. Aki bármi mást is elfogad, mint az Úr, az továbbra is héber.

Az apostolok, akik előttünk voltak, ezeket a neveket használták rá: „Jézus a Nazarénus, Messiás”; vagy ezt: „Jézus, a Nazarénus, a Krisztus”. Az utolsó név „Krisztus”, az első „Jézus”, a közepén pedig „a Nazarénus”. A „Messiásnak” két jelentése van, a „Krisztus” és a „megfontolt”. „Jézus” héberül a „megváltó”. A „Nazarén” azt jelenti „az Igaz”. A „Nazarénus” eszerint az „Igaz”. „Krisztus” [...] a megfontolt. A „Nazarén” és a „Jézus” azok, akik megfontoltak.

Ha egy gyémántdarab behull sárba, hasonlóképp megvetett lesz, ha azonban olaj-balzsammal keverjük, még értékesebbé válik. A tulajdonos szemében mindig megtartja értékét. Hasonlítsuk össze az Isten Fiaival: akárhol is vannak, továbbra is megőrzik értéküket az Atyjuk szemében.

Ha azt mondjátok: „zsidó vagyok”, senki nem fog megmozdulni. Ha azt mondjátok: „római vagyok”, senki sem zavar benneteket. Ha azt mondjátok: „görög vagyok, barbár, rabszolga, szabad ember”, senki sem kerül bajba. Ha azt mondjátok: „keresztény vagyok, a [...] megremegnek. Ez lenne az, amit szeretnék [...] mint azt – az ember, akinek neve [...] nem lesz képes hallással bírni.

Az Isten emberevő. Ezért az embereket feláldozzák miatta. Mielőtt az embereket feláldozták volna, állatokat áldoztak fel, mivel akiknek feláldozták őket, nem voltak istenek.

Asztali üvegedények és cserépkorsók egyaránt tűz által készülnek. Ha azonban az üvegedény eltörik, újra elkészíthető, mivel a lélegzet által jön létre. Ha azonban egy cserépkorsó eltörik, a darabokat összetörik, mert nem lélegzet által jött létre.

Egy számár egy kilométerkő körül járkalva megtesz száz kilométert. Amikor eleresztik azt tapasztalja, hogy továbbra is ugyanazon a helyen van. Vannak emberek, akik nagyon sokat utaznak anélkül, hogy bármilyen cél felé haladnának. Amikor rájuk esteledik, nem látnak sem várost, sem falut, semmiféle emberi létesítményt, sem természetes jelenséget, hatalmasságot, vagy angyalt. Hiába a felesleges munka.

Az oltáriszentség Jézus. Ezért hívják szírül: „Pharisatha” néven, mely azt jelenti: „az, aki kiáramlik”, mivel Jézus eljött, hogy megfeszítse a világot.

Az Úr elment Lévi kelmefestő műhelyébe. Vett 72 különböző színt és bedobta őket a kádba. Mindegyiket fehéren vette ki. És azt mondta: „Az emberfia mégis kelmefestőként jött el.”

Ami a a Bölcsességet illeti akit „a sivárnak” neveznek, ő az anyja az angyaloknak. És a hitvese [...] Mária Magdaléna. [...] jobban szerette őt bármelyik tanítványnál, és gyakran szájon csókolta. A többi tanítvány [...]. Azt mondták neki: „Miért szereted őt jobban valamennyiünkénél?” A Megváltó válaszolt és azt mondta nekik: „Miért ne szeretnék benneteket őhöz hasonlóan? Ha egy vak ember és egy látó mindketten együtt a sötétségben vannak, nincs különbség közöttük. Amikor aztán eljön a fény, a látó meglátja a fényt, és aki nem lát, továbbra is sötétségben marad.”

Az Úr azt mondta: „Áldott, aki már ő előtte létezett. Mivel ő van, volt és lesz.”

Az ember felsőbbrendűsége nem nyilvánvaló a szem számára, olyan helyen van, mely a szem számára rejtett. Következésképpen, ezért hatalma van az állatok felett, melyek erősebbek nála, abban az értelemben ami nyilvánvaló és ami rejtett. Ez teszi lehetővé a túlélését. Ha azonban az ember elszigetelődik tőlük, ők legyilkolják és megmarják egymást. Felfalják egymást, mert nem találnak semmiféle ételmelet. Most azonban találnak ételmelet, mert az ember megműveli a talajt.

Ha valaki lemerül a víz alá és úgy jön fel, hogy nem kap semmit, és azt mondja „keresztény vagyok”, akkor csak kölcsönzi a nevet – érdeklődésből. Ha azonban megkapja a Szent Szellemet, akkor a neve – ajándék. Ha pedig valaki ajándékot kap, nem kell azt visszaadnia, aki viszont valakitől kölcsönöz kamatra, kötelező fizetnie. Ez módja és története annak, amikor valaki megtapasztalja a misztériumot.

Hatalmas dolog a házasság misztériuma! E nélkül a világ nem létezne. A világ létezése miatt [...] és a [...] házasság létezése miatt. Gondoljatok a [...] rokonságra, mert birtokolja [...] a hatalmat. A képe tisztátalanságot tartalmaz.

A gonosz szellem megjelenései formái között vannak férfiak és nők. A férfiak azok, akik egyesítik a nőben lakó szellemi formákat, ám a nők azok, akik összevegyítik azokat a férfi formában, bár azáltal, aki engedetlen volt. És senki sem képes megszabadulni tőlük, mivel fogva tartják őt amennyiben nem kap férfi erőt vagy női erőt, a vőlegény és a menyasszony. Az ember megkapja őket a tükrös menyegzői szobában. Amikor a ledér nők látják a férfit magányosan üldögelni, rávetik magukat és játszanak vele és elcsábítják. Így a buja férfiak is, amikor meglátnak egy gyönyörű nőt egyedül üldögelni, rábeszélik őt és kényszerítik őt, megkívánván, hogy elcsábítsák. Ha azonban a férfit látják feleségével mellette együtt üldögélve, a nő nem tud kapcsolatba lépni más férfival, a férfi sem tud kapcsolatba lépni más nővel. Ha tehát a kép és az angyal egyesül egymással, senki sem tud semmiféle kalandra lépni sem a férfival sem a nővel.

Aki kijön a világból és így nem tudja többé fogva tartani a föld, melyen a világban élt, nyilvánvalóan felette áll az [...] irányuló vágynak és félelemnek. Mestere a [...]. Felsőbbrendűbb az irigységnél. Ha [...] eljön, megostromolja őt és elfojtja őt. És miként lenne képes megszabadulni a hatalmas [...] hatalmasságtól? Hogyan lesz képes [...]? Vannak néhányan, akik azt mondják, „Hűségesek vagyunk”, azért, hogy [...] a tisztátalan szellemek és a démonok. Mivel birtokolják a Szent Szellemet, semmiféle tisztátalan lélek sem képes rájuk tapadni. Ne féljétek a húst és ne szeressétek. Ha féljétek, mesterként fog uralkodni felettetek, ha szeretitek, elnyel és megbénít benneteket.

Így ő tartózkodhat ebben a világban, vagy a feltámadásban, vagy a köztes helyen. Az Isten megtiltja, hogy én ott legyek! Ebben a világban van jó és gonosz. A jó dolgai nem jók, a gonosz dolgai nem gonoszok. Azonban létezik a gonoszság ezután a világ után, mely valóban gonosz – úgy hívják „a köztes”. Ez a halál. Amíg ebben a világban élünk, addig teljesen rendjén való számunkra, hogy vágyakozunk a feltámadás után, így amikor kilépünk a húsból, nyugalomban találjuk magunkat és nem járkalunk a köztesben. Így sokan eltévednek az úton. Ezért jó dolog úgy eljőnni a világból, hogy valaki bűnössé vált volna.

Vannak néhányan, akiknek sem a szándékuk sem erejük nincs a cselekvéshez; és mások, akik tenni akarnak, nem jutnak előnyökhöz, mivel nem úgy cselekszenek, hiszen [...] bűnösökké teszi őket. És ha nem akarnak cselekedni, az igazságszolgáltatás elkerüli őket mindkét esetben, és ez mindig szándék kérdése és nem a cselekvésé.

Egy apostoli ember látomásában látta néhány embertársát bezárva egy lángoló házban, tüzes kerítéssel övezve [...], lángolás [...] őket bent [...] hűség [...]. És azt mondta nekik: „[...] képesek megmenekülni? [...] „Ők nem vágytak rá.” Megkapták [...] büntetést, amit úgy neveznek, 'a [...] sötétség', mert ő [...]”

Vízből és tűzből van hogy a lélek és a szellem megszületik. Vízből és tűzből van és fényből, hogy a fiú (megszületik) a menyegzői szobában. A tűz a krizma, a fény a tűz. Nem az alak nélküli tűzre gondolok, hanem arra a másik tűzre, mely fehér, mely fényes és szép, és mely szépséget ad.

Az igazság nem meztelenül érkezik a világba, hanem típusokban és képekben. A világ nem képes befogadni az igazságot semmilyen más módon. Van újraszületés és az újraszületés képe. Természetes szükségszerűség újraszületni a kép révén. Melyik révén? A feltámadás révén. A képnek fel kell újra emelkedni a kép révén. A menyegzői szobának és a képnek a kép által be kell lépnie az igazságba: ez az újjáépítés. Nemcsak azoknak, akik felmutatják az Atya és a Fiú és a Szent Szellem nevét kell így tenniük, hanem mindannyiótok számára fel kell mutatniuk őket. Ha valaki nem sajátítja el őket, a név („Keresztény”) ugyancsak el lesz véve tőlük. Azonban megkapja az a kereszt [...] hatalmának a kenetét. Ezt a hatalmat az apostolok úgy hívják, hogy „a jobb és a bal”. Ezért ez az ember innentől kezdve nem egy Keresztény, hanem egy Krisztus.

Az Úr cselekedete rejtélyes, a keresztelés, a felkenés és az oltáriszentség és a megváltás és a menyegzői szoba [...] ő mondta: „Azért jöttem, hogy az alatt lévő dolgokat olyanokká tegyem, mint a fent lévőket, és a kívül lévőket olyanokká, mint a belül lévőket. Ezért jöttem, hogy egyesítsem őket a helyen.” [...] itt a típusok által [...] és képek.

Azok, akik azt mondják: "Van egy mennyei ember és van egy felette" tévednek. Mivel e két mennyei ember közül az első az, aki kinyilvánított, akit úgy neveznek, „az, aki alatt van”, és ő, akihez a rejtett dolgok tartoznak az, aki felette van. Ezért jobb lenne, ha azt mondanák: „A belső és a külső”. Ezért az Úr a pusztítást „külső sötétségnek” nevezte: nincs más rajta kívül odaki. Azt mondta: „Az én Atyám az, aki rejtett.” Azt mondta: „Menjetek be a szobátokba és csukjátok be magatok mögött az ajtó, és imádkozzatok Atyátokhoz, aki rejtett.” (Mt. 6:6), ahhoz, akik mindenben benne van. Azonban az, aki mindenben benne van a teljesség. Ezen túl nincs semmi más benne. Ez az amimért mondják: „Ami fölötté van.”

Krisztus előtt néhányan eljöttek egy olyan helyről, ahová többé nem voltak képesek belépni, és olyan helyre mentek, ahonnan nem tudtak többé kijönni. Aztán eljött Krisztus. Akik bementek, ő kihozta őket, és akik kimentek, behozta.

Amikor Éva még Ádámmal volt, halál nem létezett. Amikor elvált tőle, a halál megszületett. Ha ismét belép (hímnem) és megvalósítja korábbi önmagát, halál nem lesz többé.

„Istenem, Istenem, Miért, Óh Uram, hagytál el engem?” (Mk. 15:34). A kereszten történt, amikor ezeket a szavakat mondta, mivel elhagyta ezt a helyet.

[...] aki ő általa nemződött, aki [...] Istentől.

Az [...] a halálból [...] az életre, de most [...] tökéletes [...] hús, de ez [...] igazi hús [...] nem igaz, de [...] csak egy képét birtokolja az igazságnak.

A menyegzői szoba nem állatok számára van, nem is rabszolgáknak, sem tisztátalan asszonyoknak, hanem szabad férfiaknak és szüzeknek.

A Szent Szellem által igazából úja nemződünk, ám Krisztus által is nemzettek vagyunk, a kettő által. A Szellem által vagyunk felkenve. Amikor minket nemzettek, egyesítettek bennünket. Senki sem láthatja önmagát a vízben vagy a tükörben fény nélkül. Senki sem láthatja magát ha fény van víz vagy tükör nélkül. Ezért helyes dolog mindkettőben megkeresztelkedni, fényben és vízben. A fény a krizma.

Három épület volt Jeruzsálemben kifejezetten áldozatbemutatói céllal. Azt, amelyik nyugatra nézett, úgy hívták, „A Szent”. A másikat, délre nézőt, úgy hívták: „A Szent Szentje”. A harmadik, a keletre nézőt, úgy hívták: „A Szentek Szentje”, a helyet ahová csak a főpap lépett be. A keresztelezés „a Szent” épület. A megváltás a „Szent Szentje”. A „Szentek Szentje” a menyegzői szoba. A keresztelezés magában foglalja a feltámadást és a megváltást, a megváltás a menyegzői szobában (van). Azonban a menyegzői szoba az, mely magasabb rendű mint a [...] nem fogjátok megtalálni [...] azok akik imádkoznak [...] Jeruzsálem aki [...] Jeruzsálem [...] őket úgy hívják a „Szentek Szentje” [...] a fátylat kibérelték, [...] menyegzői szobát kivéve a képet [...] felette. Emiatt, a fátylat kibérelték tetejétől az aljáig. Mivel néhányaknak mindez alkalmas volt arra, hogy letről felfelé menjenek.

A hatalmasságok nem látják azokat, akik a tökéletes fénybe öltözködtek, ebből következőleg képtelenek őket fogva tartani. Az ember ebbe a fénybe öltözteti önmagát szentségesen az egyesüléskor.

Ha a nő nem különült volna el a férfitől, nem kellene meghalnia a férfivel együtt. A férfi elkülönültsége vált a halál kezdetévé. Ezért, Krisztus eljött, hogy helyrehozza az elkülönülést, mely kezdettől fogva létezett, és újra egyesítse a kettőt, és életet adjon azoknak, akik meghaltak az elkülönülés eredményeként, és egyesítse őket. Így nő a menyegzői szobában egyesül férjével. Szükségképpen, azok, akik a menyegzői szobában egyesülnek, többé már nem lesznek elkülönültek. Éva azért különült el Ádámotól, mert nem a menyegzői szoba volt az, ahol egyesült vele.

Ádám lelke egy lélegzet által jött létre. A lelkének társa a szellem. Az anyja az a dolog, melyet nekiadtak. A lelkét elvették tőle és kicserélték egy szellemmel. Amikor egyesítették (a szellemmel), szavakat mondott a felfoghatatlan hatalmasságoknak. Ők megirigyelték őt [...] szellemi társ [...] rejtett [...] lehetőség [...] egyedül önmaguk számára [...] menyegzői szoba, ezért [...].

Jézus megjelent [...] Jordan – a Mennyek Királyságának teljessége. Ő, aki mindenek előtt nemződött, újra nemződött. Ő, akit már egyszer felkentek, ismét felkenték. Ő, akit megváltottak, viszont (másokat) vált meg.

Valójában, mindenkinek be kell töltenie egy misztériumot. A mindenek Atyja egyesült a szűzzel, aki lejött, és tűz sütött le rá (hímnem) azon a napon. Megjelent a nagyszerű menyegzői szobában. Azért megtestesült azon a bizonyos napon. Elhagyta a menyegzői szobát mint olyan, aki a vőlegény és a menyasszony révén jön a világra. Jézus tehát mindent ezek révén hozott létre. Minden egyes apostola számára helyes az, hogy belépjenek az ő nyugalmába.

Ádám két szűz által született meg, a szellem és a földi szűz révén. Krisztus ezért, szűztől született, hogy helyrehozza a Bukást, mely a kezdeteknél történt.

Két fa növekszik a Paradicsomban. Az egyik állatokat táplál, a másik embereket táplál. Ádám arról a fáról evett, mely állatokat táplált. Állattá vált és állatoknak adott életet. Emiatt Ádám gyermekei állatokat

imádnak. A fa [...] gyümölcse [...] gyarapodott [...] megette a [...] gyümölcsét [...] embereket táplál [...] ember. [...] Isten teremtett embert [...] az emberek teremtettek Istent. Ez a módja annak, miként a világban van – emberek hoznak létre isteneket és imádják teremtményeiket. Úgy lenne helyes, hogy az istenek imádják az embereket!

Természetesen az, hogy egy embernek milyen eredményei vannak, függ a képességeitől. Ezért úgy hivatkozunk valaki eredményeire, mint „képességeire”. Az eredményei között ott vannak a gyerekei is. Eredetük egy könnyed pillanathoz köthető. Ezért képességeik meghatározzák milyen eredményeik lesznek, a könnyedség azonban tisztán megtalálható a gyerekekben. Úgy fogjátok találni, mindezek közvetlenül érvényesek a képre is. Itt az ember a kép másolása révén visz véghez eredményes dolgokat, a fizikai erejével, gyermekeit azonban könnyedén nemzi.

Ebben a világban a rabszolgák a szabadot szolgálják. A Mennyek Királyságában a szabad segíti a szolgákat: a menyegzői szoba gyermekei segítik a házasság gyermekeit. A menyegzői szoba gyermekeinek csak egy neve van: nyugalom. Mindent egybe véve, nem szükséges más formát felvenniük, mert ott van számukra az elmélkedés, [...]. Számosak [...] a dolgokban [...] a dicsfények [...].

Azok [...] lemerülnek a víz alá [...] ki (a vízből), megszenteli ezt, [...] ők, akiknek van [...] az ő nevében. Mivel azt mondta: „Így kell betöltenünk a tiszta becsületességet.” (Mt. 3:15)

Azok, akik azt mondják, először meghalnak és aztán feltámadnak, tévednek. Ha nem kapják meg a feltámadást még életük alatt, amikor meghalnak, nem kapnak semmit. Így amikor a keresztelezésről beszélnek, azt mondják: „A keresztelezés nagyszerű dolog”, mert ha megkapják az emberek, élni fognak.

Fülöp, az apostol azt mondta: „József, az asztalos kertet telepített, hiszen szüksége volt fára szakmája gyakorlásához. Ő volt az, aki elkészítette a keresztet a fából, melyeket ültetett. A saját utóda azon (a fán) függött, amit ő ültetett. Az utóda Jézus volt, és amit ültetett, a kereszt.” Az Élet Fája azonban a Kert közepén van. Ám olajfából van, mely (olajat) a krizmában kapunk, és a krizmából a feltámadást.

Ez a világ hullá-evő. Minden amit megeszünk, önmagában szintén halott. Az igaz, élet-evő. Ezért mindenki aki nem az igazsággal táplálkozik, meghal. Ez arról a helyről ered, ahonnan Jézus jött és táplálékot hozott. Azoknak, akik nagyon vágnak rá, ő életet adott, hogy ne haljanak meg.

Isten [...] kert. Az ember [...] kert. Vannak [...] és [...] az Istenéi. [...] A dolgok melyek benne vannak [...] vágyom. Ez az a kert, ahol azt fogják nekem mondani: „[...] edd meg ezt vagy ne edd meg azt, ahogy csak szeretnéd.” A helyen, ahol megeszek mindent van a Tudás Fája. Ez ölte meg Ádámot, azonban itt a Tudás Fája az embereket élővé teszi. A törvény volt a fa. Hatalmában áll a jónak és rossznak tudását átadni. Nem távolította el őt a gonosztól, és nem állította a jó pártjára, azonban halált hozott azok számára, akik ettek belőle. Ezért amikor azt mondta: „Edd ezt, ne edd meg azt”, tulajdonképpen a halál kezdetét jelentette.

A krizma magasabb rendű a keresztelezésnél, azért a szó „krizma” az, amit „kereszténynek” hívunk, természetesen nem a „keresztelezés” szó miatt. Mindez azért van mert a krizma „a Krisztussal” bír a nevében. Mivel az Atya felkente a Fiút, és a Fiú felkente az apostolokat, és az apostolok felkentek minket. Ő, akit felkentek, mindent birtokol. Birtokolja a feltámadást, a fényt, a keresztet, a Szent Szellemet. Az Atya adta neki a menyegzői szobában, ő pusztán elfogadta (az ajándékot). Az Atya a fiúban volt, és a Fiú az Atyában. Ez a Mennyek Királysága.

Az Úr helyesen megmondta: „Néhányan nevetve léptek be a Mennyek Királyságába, és [...] jöttek ki, mert [...] egy keresztény [...] és mihelyt [...] lemerültek a víz alá, ő eljött, [...] mindent (ezen a világon), [...] mert ő [...] apróság, de [...] teli megvetéssel ezért [...] a Mennyek Királysága [...]. Ha megveti [...] és megveti, mint egy apróságot, [...] kineveti. Ugyanez van a kenyérrel és a csészével és az olajjal, még akkor is, ha van ezekhez képest is magasabb rendű.

A világ iránya megváltozott egy hiba által. Mivel aki megteremtette, elpusztíthatatlannak és halhatatlannak akarta teremteni. Nem sikerült elképzelését megvalósítani. Mivel a világ soha sem volt megsemmisíthetetlen, sem pedig, éppen ezen ok miatt, ő sem, aki létrehozta a világot. Mivel a dolgok nem megsemmisíthetetlenek, a fiúk azonban igen. Semmi sem képes elpusztíthatatlanságot kapni, ha elsőként nem válik fiúvá. Ám aki nem rendelkezik a képességgel, hogy megkapja, mennyivel inkább képtelen továbbadni azt?

Az imádkozó csészéjében bor és víz van, mivel ezt jelölték ki a vér hordozójaként, melyért köszönet adatott. Teljesen kitölti a Szent Szellem, és a teljességgel tökéletes ember tulajdona. Amikor ezt isszuk, megkapjuk a magunk számára a tökéletes ember állapotot. Az élő víz egy test. Szükséges, hogy magukra vegyünk az élő embert. Ezért amikor alámerül a vízben, levetkőzi önmagát azért, hogy magára vegye az élő embert.

Egy ló lovat nemz, az ember embert nemz, egy isten istent szül. hasonlítsuk össze a vőlegényt és a menyasszonyt. Ők [...]ból származnak. Egyetlen zsidó sem [...] létezett. És [...] a zsidóktól. [...] keresztények [...] ezek [...] úgy hivatkoznak rájuk, mint „az [...] kiválasztott népe”, és „az igaz emberek”, és az „Emberfia”, és „az Emberfiának leszármazottja”. Ez az igaz faj megújult a világban [...] hogy a menyegzői szobában lakó fiúk maradjanak.

Bárhol ebben a világban, a férfi és nő házassága – az erő és a gyengédség(?) kiegészítése az eónban (végtelenség birodalma), a házasság formája különböző, ám mégis ugyanezzel a névvel hivatkozunk rá. Vannak más elnevezések is azonban, ezek minden más névnél magasabb rendűek, melyeket adtak és erősebbek az erősnél. Mivel ahol erőt mutatnak, akkor azok, akik kiválóak az erőben, megjelennek. Ezek nem elválasztható dolgok, ám mindannyian ezt az egyetlen egyszerű dolgot jelentik. Ez az egyik, amit nem vagyunk képesek a húsból való szív fölé emelni.

Nem szükséges azok számára, akik mindent birtokolnak ismerni önmagukat? Néhány esetben talán, ha nem ismerik önmagukat, nem élvezik, amit birtokolnak. Ám azok, akik megismerik önmagukat, élvezni fogják tulajdonukat.

Nemcsak hogy képtelenek lesznek fogva tartani a tökéletes embert, hanem még látni sem lesznek képesek, mivel ha láthatnák őt, fogva tartanák őt. Nincs más módja annak, hogy egy ember hozzájusson ehhez a képességhez, kivéve, ha a tökéletes fénybe teszi és ő maga válik a tökéletes fényvé. Ő, aki odateszi, be fog lépni [...]. Ez a tökéletes [...] hogy mi [...] válik [...] ezért mi elhagyjuk [...]. Bárki, aki megkap mindent [...] erre [...] képes [...] azon a helyen és fog [...] a tökéletlenség Közepén. Csak Jézus ismeri ennek az embernek a végzetét.

A pap tökéletesen szent, egészen a pusztá testéig. Mivel ha veszi a kenyeret, megszenteli azt. Vagy a csészét, vagy bármi mást, amit megfog, megszenteli. Akkor hogyan ne szentelné meg a testet is?

A kereszteselő vizet tökéletesítvén Jézus kiüresítette a haláltól. Így lemerülhetünk a víz alá, de nem merülünk bele a halálba, mert nem lennénk eltöltve a világ szelleme által. Amikor a szellem szétterjed, telet hoz. Amikor a Szent Szellem lélegzik, a nyár közeleg.

Az, akinek tudomása van az igazságról, szabad ember, a szabad ember azonban nem bűnös, mivel „Aki bűnt követ el, az a bűn rabszolgája” (Jn. 8:34). Az igazság az anya, a tudás az atya. Azok, akik azt gondolják, a bűnök elkövetése nem jellemző rájuk „szabadnak” nevezetnek a világ által. Az igazság ismerete az ilyen embereket csupán önteltté teszi, ez az amit a szavak „szabaddá tesz” jelentenek. Sőt, még magasabbrendűségi érzést is ad számukra az egész világ felett. De „a szeretet épít” (1 Kor. 8:1), igazából aki ténylegesen szabad, a tudás által, rabszolga, mivel azok iránt éreznek szeretetet, akik nem képesek eljutni a tudás jelentette szabadsághoz. A tudás csak a szabaddá válás képességét nyújtja. A szeretet soha nem nevez semmit sem sajátjának, [...] ez [...] birtokol [...]. Soha nem mondja: „Ez a tied” vagy „ez az enyém”, de „Mind a tied”. A szellemi szeretet bor és kellemes illat. Mindazok, aki felszentelik magukat ezekkel, örömet találnak benne. Miközben azok, akik felszentelése ajándék, szintén profitálnak belőle (a kellemes illatból). Ha

őket kenőccsel kenik fel, elhúzódnak tőlük és elmennek, aztán azok, akiket nem kennek fel, akik csak állnak a közelben, megmaradnak a saját kellemetlen szagukban. A szamaritánus nem adott mást, csak bort és olajat a sebesült embernek. Ez semmi más, mint a kenőcs. Meggyógyítja a sebeket, mivel a „szeretet elfedi a bűnök sokaságát” (1. Pet. 4:8).

A nő gyermekei, akikkel viselős, emlékeztetik őt arra a férfira, aki szereti őt. Ha a férje szereti őt, a férjére emlékeztetik őt. Ha a szeretője, akkor a szeretőjére emlékeztetik. Gyakran előfordul, hogy ha egy nő, aki a férjével kényszerből alszik együtt, miközben szíve a szeretőjével van, akivel rendszeresen szerelemben lép, a gyermek, akit kihord, a szeretőjére fogja emlékeztetni. Ti pedig, akik együtt élték az Isten Fiával, nem szeretitek a világot, habár az Úr szereti, azért, hogy az utódaitok ne emlékeztessenek a világra, hanem az Úrra emlékeztessenek.

Az emberi lény emberi lényvel lép szerelmi kapcsolatra. A ló lóval lép szexuális kapcsolatra, miként a szamár a szamárral. Egy adott faj tagjai rendszeresen ugyanannak a fajnak az egyedeivel lépnek kapcsolatba. A szellem a szellemmel vegyül el, és a gondolat másik gondolattal keveredik, a fény pedig a fényvel osztozik. Ha embernek születesz, emberi lény lesz aki szeretni fog téged. Ha szellemmé válsz, a szellem lesz az, aki csatlakozik hozzád. Ha gondolattá válsz, akkor a gondolat lesz az, ami elvegyül veled. Ha fényvé válsz, a fény lesz az, ami osztozik veled. Ha olyanná válsz, mint egyvalaki a felsőbbek közül, akkor egyike a felsőkhöz tartozóknak lesz az, aki megpihen rajtad. Ha lóvá válsz, vagy szamárrá, vagy bikává, vagy kutyává, vagy birkává, vagy másfajta állattá, melyek kívül, vagy alant vannak, akkor sem emberi lény, sem szellem, sem gondolat, sem fény nem lesz képes szeretni téged. Sem azok, akik felsőbbekhez tartoznak, sem azok, akik a belsőkhöz, lesz képes megpihenni rajtad és semmi részed sem lesz bennük.

Aki kívánsága ellenére rabszolga, képes lesz szabaddá válni. Aki a mesterének szívességéből válik szabaddá és rabszolgának adja el magát, nem lesz képes többé szabadnak lenni.

A világ megműveléséhez négy fontos elem szükséges. A pajtába az aratást begyűjteni csak a természet működésének, a víznek, a földnek, a szélnek és a fénynek eredményeként lehet. Az Isten gazdálkodásához, hasonlóan, négy elem szükséges – hűség, remény, szeretet és tudás. A hűség a föld, melyben a gyökér növekszik. A remény a víz, mely segítségével kivirágzunk. A szeretet a szél, mely által növekszünk. A tudás pedig a fény, mely megérlel bennünket. A kegyelem négy féle módon létezik: földi halandó, mennyei, [...] a legmagasabb menny, [...] [...] -ban.

Áldott, akinek nincs szüksége a lélek által kiváltott [...]. Az a személy Jézus Krisztus. Mindenhova eljött és nem terhelt senkit. Ezért áldott az, aki hasonló ehhez, mivel tökéletes ember. Mivel a Szó elmondja nekünk milyen nehéz meghatározni. Hogyan is lehetnének képesek teljesíteni ilyen hatalmas dolgot? Hogyan lehet mindenki számára vigasztalást adni? Mindenekelőtt, nem helyes, ha bárki számára szenvedést okozunk - akár jelentős személyiségről van szó, akár jelentéktelenről, hitetlenről, vagy hívőről – és csak azok számára vigasztalást adni, akik jótettekben elteltek. Valakik úgy találhatják, előnyös dolog vigasztalást adni azoknak, akiknek jól megy a soruk. Az, aki jó dolgokat tesz, nem tud vigasztalást adni ilyen embereknek, mivel nem szerzi meg, azt amit szeretne. Nem képes szenvedést okozni, hiszen nem szomorítja el őket. Megerősítésképpen, akinek jól megy a sora, olykor képes szenvedést okozni embereknek – habár nem áll szándékában ezt tenni, inkább, a saját bűnösségük az, mely felelős szenvedéseikért. Az, aki birtokolja a képességeit (a tökéletes embernek), örömmel töltődik el a jó iránt. Néhányan azonban borzasztóan szenvednek mindezek miatt.

Volt egy háztulajdonos, akinek minden elképzelhető dolga megvolt, legyen az fiú, vagy rabszolga, vagy marha, vagy kutya, vagy disznó, vagy gabona, vagy árpa, vagy pelyva, vagy fű, vagy [...] vagy hús és makk. Érzékeny ember lévén, tudta, melyik milyen táplálékra szorul. Szolgált a gyermekek kenyerét [...]. Szolgált a rabszolgákat [...] és étkezést. Gabonát és árpát és füvet dobott a marháknak. Csontot dobott a kutyáknak, és a disznóknak makkot dobott és moslékot. Hasonlítsuk össze Isten tanítványával: ha érzékeny ember, megérti, mit jelent a dolog tanítványnak lenni. A testi formák nem csapják be őt, azonban keresi a lélek állapotát mindegyikükben és beszél velük. Sok állat van a Földön emberi formában. Amikor beazonosítja őket, a disznók elé makkot dob, a marhák elé árpát és pelyvát és füvet vet, a kutyáknak csontot dob. A

rabszolgáknak csak elemi leckéket ad, a gyerekeknek teljes oktatást.

Ott van az Emberfia és az Emberfia fia. Az Úr az emberfia és az Emberfia fia az aki az Emberfia által jön létre. Az Emberfia az Istentől kapta a teremtés képességét. Ugyancsak rendelkezik a nemzés képességével. Megkapta a képességet, hogy teremtményt teremtsen. Az, aki megkapta a nemzés képességét, leszarmazott. Aki teremt, nem képes nemzésre. Aki nemz, megvan a hatalma a teremtésre. Az aki nemz, megvan a hatalma a teremtésre is. Most ők azt mondják: „Aki teremt, az nemz.” Ám az úgynevezett „leszarmazottja” csak pusztán teremtmény. Mivel [...] a születésének, ő nem az ő leszarmazottja, hanem [...]. Aki nyíltan teremt dolgokat, és önmaga is látható. Az aki nemz, magánéletében nemz, és ő önmaga rejtett, mivel [...] kép. Ugyancsak, aki teremt, nyíltan teremt, ám aki nemz gyerekeket magánéletében nemz.

Senki sem tudhat róla amikor a férj a feleségével szerelmi kapcsolatba lép, kivéve őket kettőjüket. Igazából a házasság misztérium a világban azok számára, akik feleséget vesznek. Ha a tisztátalan házasság rejtett minőséggel bír, akkor a tiszta házasságnak mennyivel több igaz misztériuma van! Nem testi dolog, hanem tiszta. Nem a vágyhoz tartozik, hanem a kívánsághoz. Nem az éjszaka sötétjéhez tartozik, hanem a nap világosságához. Ha egy házasság nyilvános az emberek számára, akkor az prostitúcióvá válik és a menyasszony játssza a szajha szerepet, nemcsak akkor, amikor másik férfitől várandós, de akkor is, ha kislisszol a hálószobájából és meglátják. Csak az ő atyjának és az anyjának legyen bemutatva és a vőlegény barátjának és a vőlegény fiainak. Az ő számukra megengedett, hogy minden nap belépjenek a menyegzői szobába. Azonban a többiek csak sóvároghassanak azért, hogy csak hallhassák a hangját és élvezhessék kenőcsét, csak az asztalról lehulló morzsákat ehessék, mint a kutyák. Vőlegény és menyasszony a menyegzői szobához tartoznak. Senki sem láthatja a vőlegényt és a menyasszonyt, amíg egyé nem válnak.

Amikor Ábrahám [...] látta azt, amit látni akart, körülmetélte a húst az előbőrön, megtanítva minket, ez a megfelelő út a hús elpusztítására.

A világon a legtöbb dolog, míg belső részeik rejtettek, egyenesen áll és él. Ha kibontják őket, meghalnak, miként azt jól példázta a gyökér. Ki kell rángatnunk, hogy megismerhessük. Ha azonban nem háborgatjuk, növekszik bennünk és a szívünkben gyümölcsöt terem. Irányít bennünket. A rabszolgái leszünk. Fogságban tart bennünket, hogy azt tegyük, amit nem akarunk megtenni, és amit meg akarunk tenni, mi látható emberek: amíg az ember belsője rejtett, az ember életben van, ám amikor belsőjét feltárjuk és kiszedjük belőle, meghal. Pontosan úgy, miként a fa, melynek gyökerei rejtettek, kihajt és növekszik. Ha gyökerei kiszedjük, a fa meghal. Így van ez minden megszületettel a világon, nem csak a kinyilvánított dolgokkal, hanem a rejtettekkel is. Amíg gyökerei rejtettek, a gonoszság erős. Amikor azonban megismerjük azt, szétfoszlik. Amikor leleplezzük, elpusztul. Ezért mondja a Szó: „A balta már a fák gyökerein fekszik.” (Mt. 3:10) Nemcsak egyszerűen belevág – amibe belevágnak az újra hajt – a balta azonban mélyre hatol, amíg fel nem tártja a gyökeret. Jézus mindenhol kihúzta a gyökeret, míg mások csak részlegesen tették ezt. Ami minket illet, mindannyian ássunk le a gonoszság gyökeréig, mely mindenkiben benne van, és húzzuk ki azt, amit az ember szíve nem tesz meg. Hathatós, mert nem ismertük fel. Amíg létezik, addig aktív. A tudatlanság a gonosz anyja. A tudatlanság halált okoz, mert azok, akik a tudatlanságból származnak, nem voltak, nem léteznek és nem lesznek [...] tökéletesek, amikor minden igazság napvilágra kerül. Ami az igazságot illeti, olyan mint a tudatlanság: amíg rejtve van, önmagában pihen, ám amikor kinyilvánítják és felismerik, magasztalják, mivel erősebb, mint a tudatlanság vagy a tévedés. Szabadságot ad. A Szó azt mondja: „Ha ismered az igazságot, az igazság megszabadít téged.” (Jn. 8:32). A tudatlanság rabszolga. A tudás szabadság. Ha ismerjük az igazságot, megtaláljuk az igazság gyümölcsét önmagunkban. Ha csatlakozunk hozzá, eltölt bennünket.

Jelen időkben a teremtés megnyilvánult dolgait birtokoljuk. Azt mondjuk: „Az erősek, akik magas elismerésben részesülnek, nagyszerű emberek. És a gyengék, akik megvetettek, jelentéktelenek. Ezzel ellentétesek az igazság dolgainak megnyilvánulásai: gyengék és jelentéktelenek, míg a rejtett dolgok erősek és magas elismerésben részesülnek. Az igazság misztériumai kinyilatkoztatnak, a típus és a kép által. A menyegzői szoba azonban, megmarad rejtve. A Szent a Szentben. A fátyol első sorban azt rejti, hogyan irányította Isten a teremtést, amikor azonban a fátyol fellebben és a belső dolgok kinyilatkoztatnak, ez a ház továbbra is sivár marad, vagy inkább, le lesz rombolva. És a teljes (belső) istenség elszökik innen, de nem a

szentek szentjében, mivel nem képes elkeveredni az elkeveredetlen fényel és a hibátlan teljességgel, ám a kereszt szárnyai és karjai alatt lesz. A bárka lesz a megváltójuk, amikor a víz árjának hullámai rájuk támadnak. Ha néhányan a papság rendjébe tartoznak, képesek lesznek a fátyolban haladni, a magas rangú papokkal. Ezért nem csak a fátyol felső része libben fel, mivel nemcsak azok számára nyílik meg, akik fent vannak; nemcsak az alja libben fel, mivel nem csak azok számára van kinyilatkoztatás, akik alól vannak. Hanem a tetejétől az aljáig. Azok ott fent, megnyitják számunkra az alant lévő dolgokat, azért, hogy beléphessünk az igazság titkába. Ez az igazság magas elismerésben részesül (és) milyen erős! De odamegyünk a gyengeség formái és egyszerű típusai segítségével. Egyszerűek abban az esetben, ha a tökéletes dicsőséggel vetjük össze. Csak dicsőség múlja felül a dicsőséget. Ezért a tökéletes dolgok megnyitják számunkra, az igazság rejtett dolgaival együtt. A szentek szentjei kinyilatkoztatnak, és a menyegzői szoba belépésre hív bennünket.

Amíg rejtve van, a bűn valójában hatástalan, és nem távolított el a Szent Szellem utódainak köréből. Ők a gonosz rabszolgái. Amikor azonban megnyilvánul, a tökéletes fény kisöpri mindenkiből. És mindazok, akik benne vannak, megkapják a krizmát. Azután a rabszolgák megszabadulnak és a fogvatartottakat kiváltják. „Minden növény, melyet nem az atyám, aki a mennyben van ültetett, ki lesz tépve.” (Mt. 15:13) Akik el vannak választva, egyesülnek [...] és eltöltetnek. Mindenki, aki belép a menyegzői szobába, fellobbantja a fényt, [...] részére, mint a házasságokban, melyek [...] éjjel történnek. Az a tűz [...] csak éjjel, és kioltatik. Azonban annak a házasságnak a misztériumai tökéletesedtek inkább a napban és a fényben. Sem a nap, sem a fénye múlik el. Ha valaki a menyegzői szoba gyermekévé válik, megkapja a fényt. Ha valaki nem kapja meg, miközben ott van, nem lesz képes más helyen sem megkapni. Az, aki megkapja azt a fényt, nem látják majd és nem tudják visszatartani sem. És senki sem lesz képes gyötörni egy ilyen embert, még akkor sem, ha a világban lakik. És újra, amikor elhagyja a világot, már megkapta a képek igazságát. A világ az Eónná válik (örök valóság), mivel az Eón teljesség a számára. Ez az út a következő: csak annak számára van kinyilatkoztatva, nincs elrejtve a sötétségben és az éjszakában, ám el van rejtve a tökéletes napban és a szent fényben.

[Fordította: Aranyi László](#)

[Vissza a nyitólapra](#)